

SCEN

Still Flyin's utgångspunkt är reggae, ska och dub utan något som helst krav på autenticitet. FOTO: LARS-ERIK ÖRTHLUND

Party på scen

Still Flyin' spelar oemotståndlig gladpop som råkat gå i baktakt. Själva kallar de sin musik för "jamming".

MUSIK
STILL FLYIN'
SCEN: SVENSKA MUSIKKLUBBEN PÅ
DEBASER, STOCKHOLM

Jo, både The Polyphonic Spree och I'm from Barcelona ställer upp fler medlemmar på scen samtidigt, men på sin hemsida listar Still Flyin' hela trettiofem medlemsnamn, så där leder de. Även om de inte är fler än sju personer som trängs och tjoar på Debasers plötsligt väldigt lilla scen.

Dessutom är de mer internationella, med förgreningar över halva jordklotet och inte minst i andra band som Aislars Set, Love Is All, Architecture in Helsinki och Lady-

bug Transistor. Basen i San Francisco är bara en startpunkt, på svensk mark har de givetvis ett par svenska medlemmar i scenmyllret. Dock inte Jens Lekman, just denna kväll.

SJÄLVA KALLAR DE gärna sin musik för "jamming", och det kan man förstå. Det kränger och svajar en hel del när allihop ska hitta på något att sysselsätta sig med på scenen, förutom att dricka öl och vifta med armarna. Följaktligen slås det på många slagverk i oväntade ögonblick och sjungs mycket kör i osäkra tonlägen.

Men det märkliga är att det inte har sönder musiken. Som så lätt

kunde ha blivit outhärdlig, i stället för ganska oemotståndlig.

Utgångspunkten är reggae, ska och dub som man kan tänka sig att en samling bleka indiepoppare skulle spela den. På maximalt avstånd från reggaens stränga krav på autenticitet.

STILL FLYIN' FÖRSÖKER inte ens låtsas att de är nere med den äkta jamaicanska själen, varken den moderna eller den 70-talsnostalgiska. Det är mer som att deras gladpop bara råkar gå i baktakt - att de lever i förvisningen att så länge entusiasmen är tillräckligt stor och tempot inte tillåts att sacka så kommer också musiken att lyfta.

I synnerhet om man har ett så stort party på scen att publiken bara blir en sorts förlängning.

NILS HANSSON
nils.hansson@dn.se

...translated from Swedish by Terese Nordström

Party on stage

Still Flyin' plays irresistible indie-pop that just happens to be rooted in reggae. They call it music for "jamming."

Yes, both the Polyphonic Spree and I'm From Barcelona have more people on stage, but Still Flyin lists 35 member names on their website so they are superior. Even if its only 17 people singing and trying to fit on one stage, suddenly Debasers feels like a very small club.

On top of that, they are more international, with branches over half the globe and notable members from other bands like Aislars Set, Love is All, Architecture in Helsinki and Ladybug Transistor. Their base in San Fransisco is just a starting piont, and when in Sweden they of course have a couple of Swedes joining them on stage. But not Jens Lekman, this particular evening.

They like to call their music "jamming," which is easily understandable. It lurches and wobbles a whole lot with everybody on stage drinking beer and waving their arms around. As a result there is a lot of banging on different percussion instruments in unexpected moments and a lot of backup singing in unexpected notes. But the strange part is that it doesnt destroy the music. What so easily could have been unbearable, is instead pretty irresistible.

The starting point of the music is reggae, ska and dub, just as you would expect a crowd of pale indie kids to play it. Keeping a maximum distance from the strict rules of reggae authenticity. Still Flyin' doesn't even pretend to be down with the real jamaican soul, be it modern or 70's nostalgia. Its more like their happy-pop just happens to be reggae - as long as there is enough enthusiasm and no slacking in tempo then the music lifts as well.

Especially if you have a party big enough on stage that the audience becomes an extension of the band.